

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **JUDr. M. D.**, bytom B., Ž., proti odporkyni: **Slovenská advokátska komora**, so sídlom Kolárska 4, B., zastúpená JUDr. E. B., advokátkou so sídlom T., B., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. 3825/10 zo dňa 14. októbra 2010, konajúc o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/17/2011-62 zo dňa 20. októbra 2011, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/17/2011-62 zo dňa 20. októbra 2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 20S/17/2011-62 zo dňa 20. októbra 2011 odmietol opravný prostriedok navrhovateľky zo dňa 28. marca 2011, podaný proti rozhodnutiu Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 3825/10 zo dňa 14. októbra 2010, ktorým bolo v zmysle § 71 ods. 2 písm. b/ zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) rozhodnuté o nezapísaní navrhovateľky do zoznamu advokátov vedeného Slovenskou advokátskou komorou (ďalej aj „SAK“), nakoľko súd prvého stupňa dospel k záveru, že opravný prostriedok bol podaný po zákonom stanovenej lehote, t.j. oneskorene. Krajský súd sa zaoberal otázkou, či napadnuté rozhodnutie odporkyne podlieha súdnemu prieskumu, a či v režime podľa druhej alebo tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Dospel k záveru, že predmetné rozhodnutie je

preskúmateľné súdom v zmysle § 11 zákona o advokácii, rovnako ako rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie a o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu okrem vyčiarknutia podľa § 7 ods. 1 písm. e/ cit. zákona. Súčasne zaujal právny názor, že ide o prieskum neprávoplatného rozhodnutia, preto nie je možné postupovať podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ale podľa tretej hlavy tejto časti. V súvislosti s uvedeným poukázal na správny súdnictvom všeobecne akceptovanú rozhodovaciu prax, podľa ktorej „preskúmateľnosť súdom“ zakotvená v druhej vete § 11 zákona o advokácii je chápaná ako zákonné zverenie rozhodovania o opravných prostriedkoch súdom podľa § 250l a nasl. O.s.p. bez toho, aby zákonodarca explicitne uviedol, že k preskúmaniu dochádza na základe opravného prostriedku. Konštatoval, že na uvedené nemá vplyv skutočnosť, že podanie navrhovateľky bolo nazvané ako žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, keď súd v zmysle § 41 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. posudzuje každé podanie podľa jeho obsahu, preto na podanie navrhovateľky, ktoré je opravným prostriedkom, je potrebné aplikovať procesné inštitúty zakotvené v tretej hlave piatej časti O.s.p.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka a žiadala, aby odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/17/2011-62 zo dňa 20. októbra 2011 o odmietnutí opravného prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne č. 3825/10 zo dňa 14. októbra 2010 zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, nakoľko rozhodnutie Krajského súdu v Žiline považovala za nesprávne, keď súd vec nesprávne právne posúdil, čím navrhovateľke odňal možnosť konať pred súdom. S ohľadom na záver krajského súdu, že ustanovenie zákona o advokácii v znení „Rozhodnutie komory o nezapísaní fyzickej osoby do zoznamu advokátov ... je preskúmateľné súdom“, znamená zverenie rozhodovania o opravnom prostriedku súdu podľa §§ 250l až 250s O.s.p. uviedla, že náležitou takéhoto rozhodnutia správneho orgánu musí byť poučenie o opravnom prostriedku. Ďalej namietala, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, § 1 O.s.p.) je zachované len v prípade, keď je účastník konania pred správnym orgánom v rozhodnutí správneho orgánu poučený o možnosti podať opravný

prostriedok, pričom rozhodnutie súčasne musí obsahovať údaj v akej lehote, na ktorý orgán a kde je možné opravný prostriedok podať. Zdôraznila, že ak rozhodnutie správneho orgánu poučenie o opravnom prostriedku neobsahuje, alebo obsahuje nesprávne poučenie, podľa § 250m ods. 2 tretia veta O.s.p. možno ho napadnúť do šiestich mesiacov od doručenia.

Poukázala na skutočnosť, že preskúmané rozhodnutie odporkyne neobsahovalo poučenie o opravnom prostriedku, pričom poučenie, ktoré uvedené rozhodnutie obsahovalo, bolo nesprávne. Odporkyňa vyčítala, že vydané rozhodnutie neobsahovalo údaj, v akej lehote, na ktorý orgán a kde je možné podať opravný prostriedok proti jej rozhodnutiu o nezapísaní navrhovateľky do zoznamu advokátov, teda že rozhodnutie odporkyne obsahovalo nesprávne poučenie o preskúmateľnosti rozhodnutia súdom v znení pre prípad preskúmania rozhodnutia podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. V závere odvolania uviedla, že z dôvodu nedostatočného poučenia o práve podať opravný prostriedok a na základe skutočnosti, že návrh na preskúmanie rozhodnutia bol podaný v šesťmesačnej lehote podľa § 250m ods. 2 tretia veta O.s.p., je daný právny dôvod na preskúmanie rozhodnutia odporkyne na základe podaného návrhu navrhovateľky, aj keď bol podaný po uplynutí tridsaťdňovej lehoty.

Odporkyňa sa k odvolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Súdny proces treba chápať ako jednu zo záruk zákonnosti, pod ktorou treba rozumieť právnu istotu pri aplikácii práva súdom, a to v rozsahu zabezpečujúcom naplnenie spravodlivej ochrany subjektívnych práv účastníkov konania. Uvedená zásada vyplýva z čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, resp. čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámená v Zbierke zákonov pod č. 209/1992).

Zo spisového materiálu súd zistil, že navrhovateľka sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. 3825/10 zo dňa 14. októbra 2010, ktorým táto podľa § 71 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii rozhodla o nezapísaní navrhovateľky do zoznamu advokátov vedeného SAK.

Rozhodnutie komory o nezapísaní fyzickej osoby do zoznamu advokátov, o pozastavení výkonu advokácie advokátovi a o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov okrem vyčiarknutia podľa § 7 ods. 1 písm. e/ musí byť odôvodnené a je preskúmateľné súdom (§ 11 zákona o advokácii).

Z dikcie ustanovenia § 11 zákona o advokácii vyplýva, že zákon nezakladá možnosť podať opravný prostriedok proti takémuto rozhodnutiu SAK, ale ustanovuje, že je preskúmateľné súdom. Môže tu preto vzniknúť pochybnosť, či ide o konanie podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. alebo o konanie o opravnom prostriedku podľa hlavy tretej. Vyriešenie otázky, či preskúmané rozhodnutie je právoplatné alebo nie je, má zásadný význam. Najvyšší súd Slovenskej republiky je toho názoru, že takýto návrh na preskúmanie rozhodnutia SAK súdom je opravným prostriedkom podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. Súd má za to, že to, čo odlišuje druhú hlavu od tretej, je formálna právoplatnosť rozhodnutia. Neprávoplatné rozhodnutie SAK má byť preto preskúmané podľa tretej hlavy bez ohľadu na to, že procesný inštitút, ktorý takýto prieskum umožňuje, zákonodarca opomenul nazvať. V konaní o návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne o nezapísaní navrhovateľky do zoznamu advokátov (§ 7 zákona o advokácii) postupoval krajský súd správne, keď použil ustanovenia § 250l až 250s O.s.p.

Podľa § 250m ods. 2 O.s.p. návrh sa podáva na príslušnom súde v lehote tridsiatich dní od doručenia rozhodnutia, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Návrh je podaný včas aj vtedy, ak bol podaný v lehote na orgáne, ktorý vydal rozhodnutie. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku alebo ak obsahuje nesprávne poučenie, možno ho napadnúť do šiestich mesiacov od jeho doručenia.

Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení zákona súd má povinnosť skúmania splnenia tejto podmienky, aby vo veci mohol konať a zaoberať sa meritom veci.

V poučení rozhodnutia správny orgán uviedol, že toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Krajský súd pri rozhodovaní o opravnom prostriedku navrhovateľky vychádzal z ustanovenia § 250m ods. 2 prvej vety O.s.p. Podľa názoru súdu prvého stupňa návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bol podaný po 30-dňovej zákonnej lehote, keďže rozhodnutie odporkyne bolo navrhovateľke doručené dňa 3. februára 2011, pričom lehota na podanie opravného prostriedku uplynula dňa 7. marca 2011 a opravný prostriedok bol príslušnému súdu doručený až dňa 1. apríla 2011, t.j. oneskorene.

Podľa § 47 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri preskúmaní neprávoplatných rozhodnutí súdom správny orgán neposkytuje iba informáciu o možnosti preskúmať rozhodnutie správneho orgánu súdom. Správny orgán je povinný poučiť účastníka konania o jeho práve v zmysle § 250m ods. 2 O.s.p. Podľa tohto platného ustanovenia návrh (t.j. opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu) sa podáva na príslušnom súde v lehote tridsiatich dní od doručenia rozhodnutia, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Návrh je podaný včas aj vtedy, ak bol podaný v lehote na orgáne, ktorý rozhodnutie vydal. Treba, aby správny orgán úplne poučil účastníka konania o tom, na ktorý orgán a v akej lehote možno podať opravný prostriedok. Takisto správny orgán vo svojom poučení musí uviesť vecne a miestne príslušný súd podľa § 246 a § 246a O.s.p.

Touto otázkou sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal v rozhodnutí č. 77/2006 ZSP, ktorým bolo v otázke poučenia o opravnom prostriedku judikované, že ak navrhovateľka bola v rozhodnutí správneho orgánu nesprávne poučená o jej práve podať opravný prostriedok na preskúmanie rozhodnutia podľa § 250m ods. 2 O.s.p. a návrh podala v lehote určenej v § 250m

ods. 2 O.s.p. druhá veta O.s.p., súd musí na základe podaného návrhu preskúmať zákonnosť rozhodnutia.

V prejednávanej veci poučenie správneho orgánu je nedostatočné v tom smere, že neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku, preto s ním zákon spája procesnú sankciu v podobe možnosti jeho napadnutia účastníkom konania na súde do šiestich mesiacov od jeho doručenia (§ 250m O.s.p.).

Vychádzajúc z uvedeného, dospel súd k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa nie je vecne správne, pretože opravný prostriedok bol na príslušnom súde podaný v lehote šiestich mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu. Z uvedeného dôvodu napadnuté rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. ako neopodstatnené zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude postupovať v merite vo veci samej a rozhodnúť v novom rozhodnutí o náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 16. októbra 2012

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská